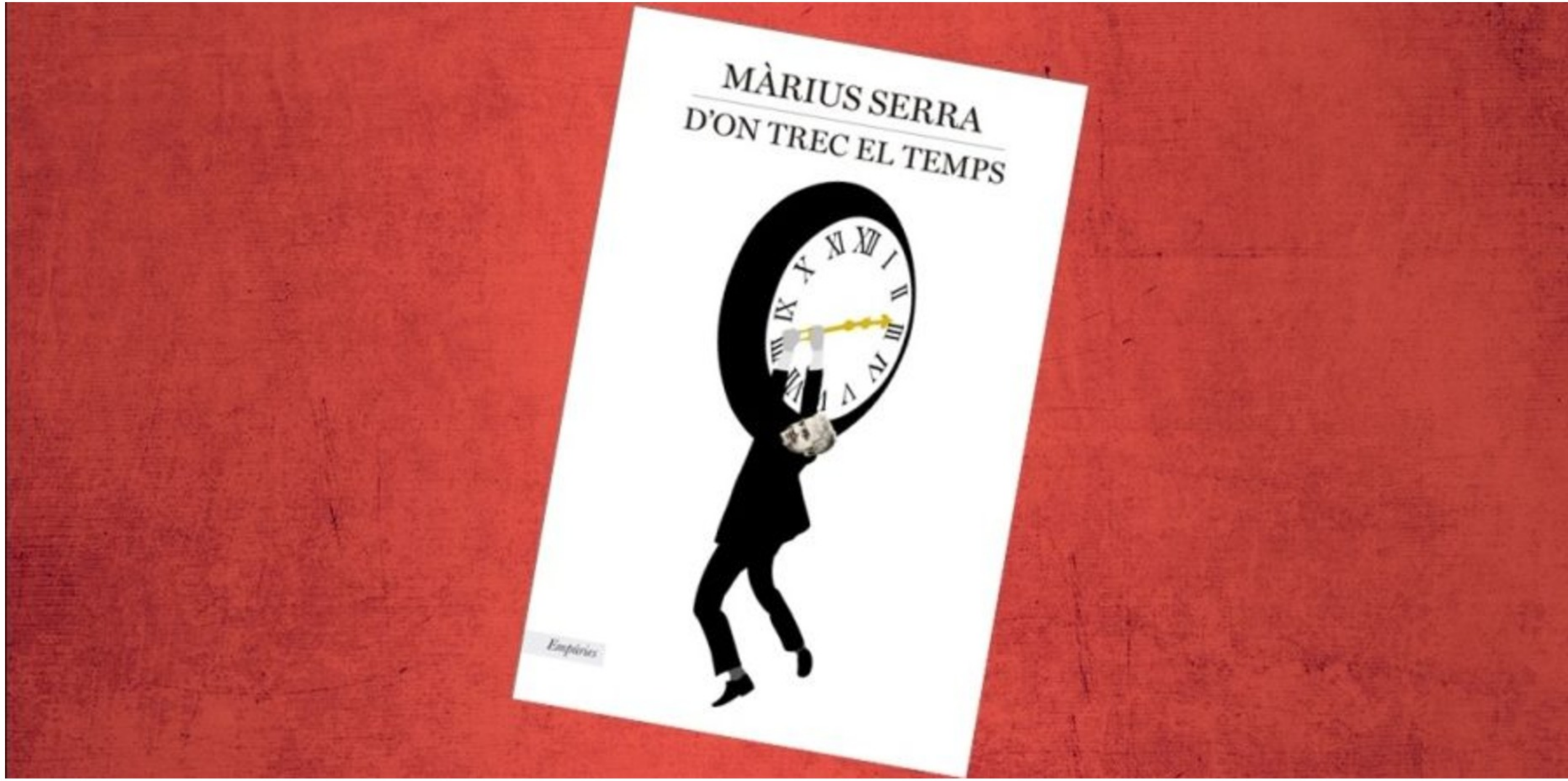

Llegir és guanyar temps

Màrius Serra publica 'D'on trec el temps', un manual sobre com robar temps a les obligacions per dedicar-lo a les devocions

Publicat per [Llegir en cas d'incendi](#)

08/05/2017

Maria Nunes. Barcelona / @mnunesal

L'autor es defineix no com un home de fe, sinó un home de fer, de fer coses. Aquest darrer llibre seu, publicat per Empúries, és un manual sobre com robar temps a les obligacions per dedicar-lo a les devocions. És un manual sobre com robar temps a les obligacions per dedicar-lo a les devocions, però amb el temps com a matèria de reflexió i d'acció.

Per què en un aparador? Perquè, segons ell, cal posar la literatura a l'aparador per reivindicar la presència pública de la literatura catalana. De fet, després de les instruccions d'ús, el primer que trobem en el manual, a les vuit del matí, és una reivindicació de la lectura en la qual explica que comença el dia llegint i afirma rotundament que tot el temps que dedica a llegir és temps guanyat. «Molta gent diu que no llegeix per falta de temps, de la qual cosa es dedueix que si tingués més temps llegiria més. És una excusa barata, perquè llegir vol temps però també dóna temps. S'ha parlat molt del boqueix de l'escriptor, però hi ha un bloqueig del lector.» A partir d'aquí ens convida a desactivar-lo. Segons ell, el TEL (Temps Estimat de Lectura) desactiva la por a llegir. El lector seguir llegint el text d'ampliació sobre el tema que ens proposa (7 minuts) o saltar a les nou.

Per què saltar a les nou? Doncs perquè el llibre està estructurat en quatre parts seguint les vint-i-quatre hores del dia dividides en quatre torns de sis hores. «Torn de matí: de vuit a dues», «Torn de tarda: de les dues a les vuit del vespre», «Torn de nit: de les vuit del vespre a les dues de la matinada» i «Vida onírica: les sis hores de son». En total vint-i-quatre capítols que es divideixen en tres parts. El primer terç descriu breument un lloc d'on treu el temps. El segon terç inclou un text de caire reflexiu, més extens, que amplia la fórmula exposada inicialment. Finalment, el tercer és multiforme i compost per textos literaris, periodístics, poemes, raps... que amplien les reflexions. El segon i/o tercer text el lector se'ls pot saltar a voluntat. Evidentment que pot començar a llegir per ordre o anar saltant arbitràriament al seu gust.

Els amants del pleonasma «autoajuda» creuran potser que el llibre és per a ells. Però potser s'emportin una sorpresa. El que és ben segur és que qui es deixi vèncer per la por a la pàgina impresa sota l'excusa de la manca de temps es perdrà un deliciós divertiment i alhora un grapat de reflexions. Per exemple sobre la subjectivitat en la percepció del temps, sobre la importància adquirir contínuament coneixements, la d'organitzar-se, la de ser capaç de fer coses simultàniament, la de ser puntual, la de portar incorporat el xip d'aprofitar el temps de les esperes mortes, la de escoltar els ritmes interns del nostre cos i saber fer pauses quan cal... però sobretot, la de saber robar temps a les obligacions per dedicar-lo a les devocions, i la de comprendre que la matèria de la vida és el temps, que per més tòpic que sembli el temps és un tresor i l'únic i autèntic luxe. L'únic secret que l'autor no revela és aquest: «d'on collons he tret el temps per escriure aquest llibre?».

Seguint aquests savis consells, molts dels quals fa anys que practico, he tret el temps per llegir *D'on he tret el temps* de compaginar-lo amb estones de fer bicicleta estàtica, concretament cinc sessions de mitja hora. Per tant, he invertit en la lectura del llibre unes 2 hores i 30 minuts, una mica menys del TEL estimat per l'autor. He de fer constar que primer l'he llegit tot i per ordre -sóc disciplinada-, després he experimentat saltant i rellegint-ne alguns fragments perquè m'agrada rellegir. A organitzar i redactar la ressenya hi he dedicat una 1h i 15', que inclouen dues pauses breus per fer-me un te i per posar la rentadora. Tot plegat, crec que he aprofitat prou el temps i que m'he divertit força. Estic plenament d'acord amb l'autor quan afirma que llegir dóna temps a la vida i que el temps dedicat a llegir és sempre temps guanyat. Us hi animeu?

Si t'interessa aquest llibre, et poden interessar aquests altres:

- [Por el gusto de leer, Juan Cruz \(Tusquets\).](#)
- [El meu ofici, Josep Maria Espinàs \(La Campana\).](#)
- [La crisi dels vuitanta, Olga Xirinacs \(Meteora\).](#)

CATEGORIES **LLIBRES**

COMPARTIR AQUEST ARTICLE

ARTICLE ANTERIOR

El somni i l'agonia del diari 'Avui'

Publicat per [Llegir en cas d'incendi](#) - maig 3, 2017

SEGÜENT ARTICLE

El singular univers artístic de Torné Esquiús

Publicat per [Llegir en cas d'incendi](#) - maig 10, 2017

SENSE COMENTARIS

DEIXA UNA RESPOSTA

NOM

EMAIL

WEBSITE

1 - un =

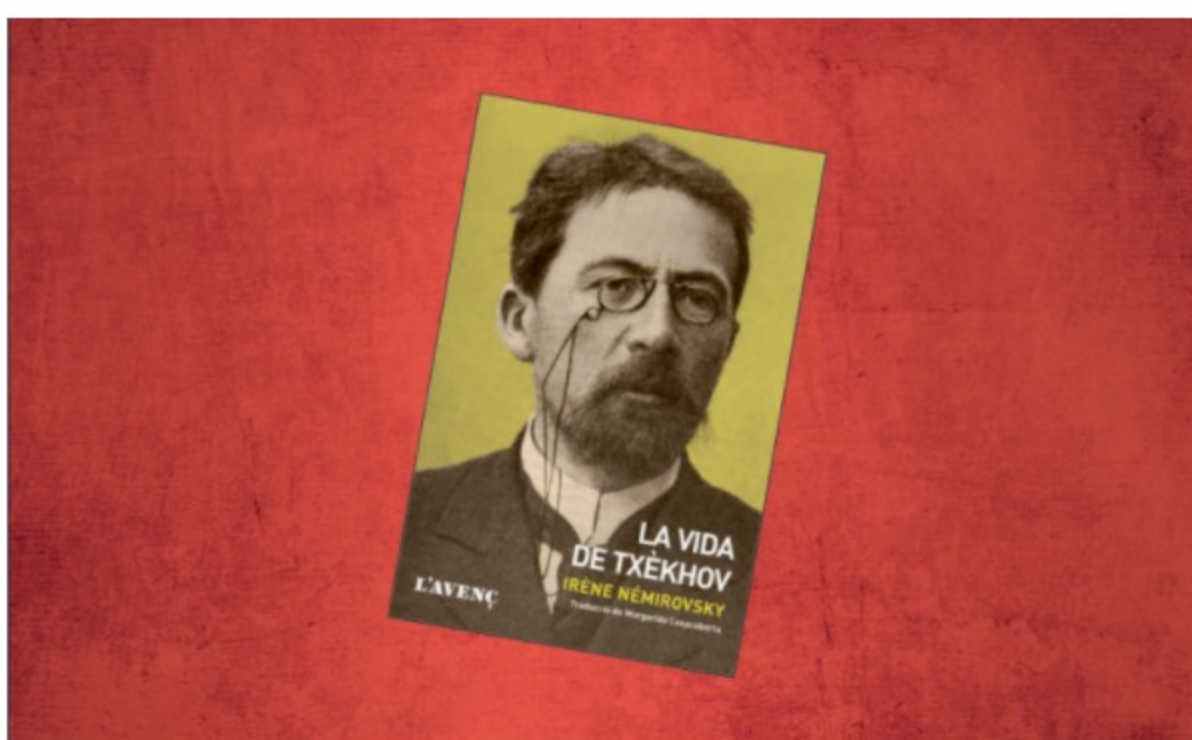
AFEGEIX UN COMENTARI

ALTRES ARTICLES

LLIBRES

Albert Camus com mai no l'has vist

BIOGRAFIA

La dura vida de Txékhov

LLIBRES

Un conte filosòfic sobre el poder del llenguatge

LLIBRES

Ngũgĩ wa Thiong'o: "Conèixer la teva llengua et fa poderós"